

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.012/2024/4.

A felperes:

felperes neve (címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Ipacs Tamás ügyvéd (címe)

Az alperes:

alperesi cég neve (székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Bán, S. Szabó, Rausch & Partners Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Szemán Péter, címe)

A per tárgya:

Végkielégítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

(város neve)-i Törvényszék 2.M.70.038/2023/33.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes, 2.M.70.038/2023/35., 36.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 348 000 (háromszáznegyvennyolcezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a 60 480 (hatvanezer-négyszáznolcvan) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] Az alperesi cég szimering alkatrészek gyártásával foglalkozik. A termelés két területre oszlik, az ún. manuál és az ún. automata területre (business unit). Mindkét termelési területet (tanú 5) termelésvezető irányítja, a manuál terület vezetője (tanú 6), az automata terület vezetője pedig (tanú 1). A két termelésvezető alá három-három műszakvezető tartozik, akik irányítják az adott műszakban dolgozó minőségellenőröket és vizuális ellenőröket. Az ún. automata business unit-nál a perbeli időszakban műszakonként öt minőségellenőr (sorvezető) dolgozott, valamint műszakonként kettő olyan vizuális ellenőr, aki minőségellenőr-helyettesi (sorvezető-helyettesi) funkcióval rendelkezett.

[2] A minőségellenőr (sorvezető) munkakörrel rendelkezők dolgozhatnak a fröccsöntésen és a végmegmunkálásnál (végátvételnél). A fröccsöntésen dolgozó minőségellenőrök alapvetően a vizuális ellenőrök munkáját ellenőrzik és irányítják, míg a végmegmunkálásnál (végátvételnél) dolgozó minőségellenőrök a legyártott késztermékeket ellenőrzik szűrőpróbaszerűen. A gyakorlatban ez utóbbi úgy történik, hogy a minőségellenőr (sorvezető) odahúzza a kész termékeket tartalmazó kocsit a saját munkaállomásához, azaz a saját asztalához, ahol az ellenőrzés zajlik. A kézikocsi elhúzása nem igényel különösebb fizikai erőfeszítést. A kézikocsin a kész, legyártott szimeringek dobozokban vannak. A dobozok mérete és súlya 2,6 kg és 12 kg közötti, attól függően, hogy milyen méretű és súlyú szimeringeket tartalmaznak. Az is változó a dobozok súlyától és méretétől függően, hogy egy kézikocsin hány doboz található, azonban, hogyha a legnagyobb súlyú, 12 kg-os dobozok vannak rajta, akkor is egy kézikocsiról legfeljebb hat dobozt kell megemelni és felrakni az asztalra. Egy műszakban kb. 10-15 kocsit kell ellenőrizni. Az ellenőrzés akként történik, hogy a minőségellenőr a kocsiról átrakja a megfelelő mennyiségű dobozt az asztalra, kibontja és az abban lévő szimeringekből szűrőpróbaszerűen a cég előírásai szerinti mennyiséget, kb. a legyártott termékek 10 %-át ellenőrzi egy ún. mintavételi előírás szerint. A hibás termékeket kiveszi, a hibátlan termékeket visszahelyezi a dobozba, azt lezárja és lebélyegzi, majd a számítógépben rögzíti.

[3] A minőségellenőr-helyettesi funkció nem önálló munkakör, csupán egy többlet feladatkör, amely szükség esetén – a műszakvezető beosztása szerint akár a soron, tehát a fröccsöntésen, akár a végátvételnél dolgozó – minőségellenőrök helyettesítésére jogosítja fel a vizuális ellenőrt. A vizuális ellenőröknek egyfajta előrelépési lehetősége, ugyanis

betöltésére az arra önként jelentkező, legjobban teljesítő vizuális ellenőröket választják ki, akik egy három hónapos képzés és sikeres vizsga letétele után kaphatják meg e helyettesi funkciót. A funkciót elnyerő személy tehát marad vizuális ellenőri munkakörben, új munkaköri leírást, munkaszerződés módosítást nem kap, ugyanakkor részesül egy fix összegű plusz anyagi juttatásban, valamint, ha minőségellenőri munkakörben üresedés történik, és van rá lehetőség, a helyettesekből neveznek ki minőségellenőrt. A funkcióra mindig túljelentkezés van és az bármikor vissza is adható. Az ilyen helyettesi funkcióval rendelkező vizuális ellenőr átlagosan hetente egy-két napon végzi ezt a feladatát.

[1] A fröccsöntési területen dolgozó vizuális ellenőr fő feladata a gyakorlatban a gépek alapanyagokkal történő feltöltése, majd a legyártott termék kivágása után annak nagyító alatti vizuális ellenőrzése. Ez úgy történik, hogy a vizuális ellenőr először egyesével ellenőrzi a kivágott szimeringeket, majd ráhúz az újjára egyszerre öt-hat darabot és újra megvizsgálja azokat, kiválogatja belőle a hibásakat, a megfelelőket pedig egy kocsira gyűjti. Kisebbszámú szimeringeket gyárt a cég, azonban azok egyenként néhány dekagrammnál nem nehezebbek. Feladatát képezi továbbá a gyártási adatok dokumentálása, a selejt gyűjtése az erre rendszeresített gyűjtőkben, a gyártási adatok gyűjtése és regisztrálása, a gépbeállító és minőségellenőr értesítése minőségügyi és technikai probléma esetén, öt egymást követő azonos hiba esetén a munkavégzés beszüntetése, a gép leállítása és a gépbeállító, szükség esetén a műszakvezető értesítése. E munkakörben súlyt egyáltalán nem kell emelni, könnyű fizikai munkát jelent.

[2] Az alperesi cégnél létezik egy úgynevezett válogató funkció is, amely ugyancsak nem jelent külön munkakört, ezt is olyan vizuális ellenőr végezheti, akinek erre jogosítványa van. Válogatásra be lehet osztani minőségellenőr-helyettesi funkcióval rendelkező személyt is. A válogató a végátvételen dolgozik, az a feladata, hogy amennyiben a soron a minőségellenőr hibát talál, akkor lezárja az egész kocsit és a válogatónak az összes terméket 100%-ban ellenőriznie kell. Tehát a kocsin lévő valamennyi dobozt teljes egészében átválogatja, ami hosszabb ideig tart, mint a minőségellenőrnek vagy helyettesének a kocsin lévő dobozok szűrőpróbaszerű ellenőrzése, ezért a válogatónak egy műszakban kevesebb dobozt kell megemelnie.

[3] Az alperesi cég rendelkezik kockázatértékeléssel, melyet (személy 1 neve) készített és amely besorolja az egyes üzemi munkaköröket munkavégzés és fizikai terhelési tényezők alapján könnyű, közepesen nehéz és nehéz fizikai munka kategóriába. E szerint könnyű fizikai munka esetén a munka energiaforgalom szükséglete egy műszak alatt az 5200 kJ-t nem haladja meg, azonban ezen belül nem tett különbséget a női és a férfi munkavállalók munkaenergia felhasználása között. Ez alapján mind a vizuális ellenőri, mind pedig a minőségellenőri munkakört könnyű fizikai munkának minősítette.

[4] A felperes 2016. október 17. napjától előbb határozott, majd határozatlan idejű munkaviszony keretében dolgozott az alperesnél vizuális ellenőr munkakörben. Az automata business unitnál, a fröccsöntési területen dolgozott, műszakvezetője (tanú 2), területi vezetője pedig (tanú 1) volt. Mivel munkájával kifejezetten elégedettek voltak, a vezetői kiválasztották azok közé, akik minőségellenőr-helyettesi pozíciót kaphattak. A felperes elvégezte az ehhez szükséges tanfolyamot és levizsgázott, így 2021-től elnyerte a minőségellenőr-helyettesi funkciót. (Tanú 2) műszakvezető osztotta be a minőségellenőröket, illetve azok hiányzása esetén a helyettesi funkcióval rendelkezőket a fröccsöntési területre vagy a végátvételle.

Gyakorlata az volt, hogy a minőségellenőr-helyettesi funkcióval rendelkező személyeket inkább a végmegmunkálásra osztotta be úgy, hogy ha a fröccsöntésről hiányzott minőségellenőr, akkor a végátvételtől osztott át oda minőségellenőrt, és az ő helyére osztotta be a minőségellenőr-helyettest.

[5] A felperesnek 2020-2021 környékén egészségügyi problémái kezdődtek, 2022. január 12-én nyaki porckorongsérv műtétje volt, ezért 2022. január 10. napjától 2022. április 8. napjáig betegszabadságon, illetve táppénzen volt. A 2022. április 5. napján (orvos 1) szakorvos által kiállított ambuláns lap szerint a felperes 2022. április 11. napjától korábbi munkakörében alkalmazható, azonban csak könnyű fizikai munkát végezhet. Ezt követően a felperes I. fokú soron kívüli munkaköri orvosi alkalmassági vizsgálaton vett részt, melynek keretében (orvos 2) foglalkozás-egészségügyi szakorvos 2022. április 7. napján megállapította, hogy a felperes a 8136 FEOR számú gumitermékgyártó gép kezelője megnevezésű munkakör elvégzésére alkalmas. Az üzemorvos korlátozást nem állapított meg, azonban a megjegyzés rovatban a munkáltató figyelmét felhívta arra, hogy a felperes közepesen nehéz és nehéz fizikai munkát nem végezhet.

[6] A felperes ezt követően, 2022. április 9. napjától újra munkába állt korábbi, vizuális ellenőri munkakörében azzal, hogy továbbra is ellátta a minőségellenőr-helyettesi funkciót is. E funkció alapján a felperesnek átlagban legfeljebb heti két-három alkalommal kellett valamelyik minőségellenőrt helyettesítenie. A felperes az ezzel járó fizikai terhelést nem bírta, ezt jelezte is műszakvezetőjének, (tanú 2)-nek. Kérte, hogy mivel a végátvételen szükséges dobozok emelését fizikailag nem bírja, a fröccsöntésre, azaz a „sorra” ossza be folyamatosan. (Tanú 2) igyekezett e kérésnek eleget tenni, azonban azt nem tudta biztosítani, hogy a felperes a végátvételt soha ne kerüljön. Ezért két lehetőséget ajánlott fel a felperesnek, egyrészt, hogy visszamehet vizuális ellenőrnek a fröccsöntésre, ahol egyáltalán nem kell súlyokat emelni, és ugyanúgy megkapja a helyettesi funkcióért járó plusz juttatást, másrészt, hogy a végátvételen maradjon folyamatosan és válogató legyen, amely jóval kevesebb doboz emelésével jár. A felperes nem akart visszamenni vizuális ellenőrnek a sorra, hanem a válogatást választotta. Ekkor (tanú 2) megkérte a munkatársakat, hogy amennyiben munkájuk engedi és lehetőségük van, segítsenek a felperesnek dobozokat emelni.

[7] A felperes 2022. június 3. napján (tanú 2) engedélyét és támogatását kérte a hivatalosan „cellavezető-minőséglelős” megnevezésű, valójában minőségellenőr munkakörre történő pályázatának benyújtásához, melyet közvetlen vezetője támogatott.

[8] (Tanú 2) a felperes munkájával alapvetően meg volt elégedve, azonban egyszer előfordult, hogy kisebb jelzéssel, úgynevezett visszacsatolással élt felé apróságok miatt. A visszacsatolásnak nincsen semmilyen következménye, az még a szóbeli figyelmeztetésnél is enyhébb formájú puszta figyelemfelhívás. A felperest jellemzően érzékenyen érintették e visszacsatolások, ilyen alkalmakkor általában sírni kezdett.

[9] A felperes 2022. augusztus 5-én éjszakai műszakba volt beosztva, és bement dolgozni úgy, hogy pozitív koronavírus tesztet vitt be magával, és kérte az elsősegélynyújtó helyen dolgozó (személy 2 neve)-t, hogy csináljon ő is tesztet. (Személy 2 neve) két orrtesztet és egy nyáltesztet is végzett a felperesen, de mindhárom teszt negatív lett. A felperes azonban

rosszul érezte magát, ezért a negatív tesztek ellenére sem vette fel a munkát, hanem hazament és orvoshoz fordult. A felperes ezt követően augusztus 14-éig táppénzen volt.

[10] 2022. augusztus 30-án munkaidőben (tanú 1), az automata termelési terület vezetője úgynevezett helyreigazító megbeszélést tartott a felperesnek. Ekkor az üzemben a tárgyaló helyiségek éppen a COVID vírus miatt használaton kívül voltak, ezért a megbeszélést az üzemsarnokban egy paravánokkal két oldalról elzárt, de a másik két oldalról nyitott helyen tartották, amely közel volt az egyébként nagy alapzajjal működő gépekhez. (Tanú 1) kérdőre vonta a felperest amiatt, hogy pozitív koronavírus teszttel ment be dolgozni, ezzel veszélyeztette a kollégák egészségét. A felperes azzal védekezett, hogy úgy tudta, az otthoni tesztet nem fogadják el, csak az üzemben, illetve az orvos által végzett teszt eredményét. (Tanú 1) tájékoztatta, hogy ez nem így van és a jövőben ne ezt a gyakorlatot kövesse, hanem forduljon orvoshoz. (Tanú 1) a megbeszélés során határozottan lépett fel, de nem emelte fel a hangját, nem kiabált a felperessel, nem fenyegetőzött, azonban a felperes végül sértődötten hagyta el a megbeszélést. Sérélmével még aznap megkereste (tanú 5) termelésvezetőt, aki emiatt felkereste (tanú 2)-t és megkérdezte a történetekről. (Tanú 2) elmondása szerint a beszélgetés hangneme feszült volt, de kiabálásról nem tett említést.

[11] Ezt követően a felperes 2022. szeptember 1. napján pszichés tünetekkel orvoshoz fordult, melynek során megállapításra került, hogy kevert szorongásos és depressziós zavarban, valamint nem organikus inszomniában szenved. A felperes 2022. szeptember 1. napjától szeptember 12. napjáig ismét keresőképtelen volt.

[12] A felperes a munkaviszonyát az (ügyvezető neve) ügyvezetőnek 2022. szeptember 14. napján átadott, az Mt. 78 § (1) bekezdés b) pontjára alapított azonnali hatályú felmondással megszüntette. Indokolása szerint annak ellenére, hogy 2022. január 12-én nyaki porckorongsérv műtéten esett keresztül, mellyel a munkáltatója tisztában volt, felettesei jelzései ellenére folyamatosan túlterhelték, az ebből fakadó fizikai fáradtság és frusztráltság végett pedig pszichés tünetek jelentkeztek rajta. A pszichés tünetek kivizsgálása miatt (orvos 3)-t kereste fel, aki megkezdte a kezelését. Végző döntésének meghozatalára azután került sor, hogy (tanú 1) vezető beosztású személy az üzem területén nagy nyilvánosság előtt az etikai kódex és vezetői magatartás mellőzése mellett minősíthetetlen hangnemben beszélt vele és irányába fenyegetően lépett fel. Előadása szerint (tanú 1) azt állította, hogy a személyével állandóan baj van és fenyegető hangnemben kijelentette, hogy még egyszer nem szeretné megtudni, hogy bármi probléma van vele. Állítása szerint a munkáltató ezzel olyan körülményeket teremtett számára, amely további munkavégzését ellehetetlenítette és egyben emberileg is megalázó helyzetet eredményezett. Mindezek miatt munkaviszonya számára fenntarthatatlanná vált.

[13] A felperes havi bruttó távolléti díja a munkaviszony megszüntetésekor 378 000 Ft volt.

[14] Az alperes az azonnali hatályú felmondást tudomásul vette, azonban azt jogellenesnek tartotta, mivel nézete szerint annak indoka nem valós és nem okszerű. Az alperes megfizette a felperesnek a munkaviszony megszüntetéséig járó alapbérét és egyéb járandóságait, valamint kiadta a megfelelő igazolásokat, azonban végkielégítést nem fizetett részére.

A kereset és az ellenkérelem

[15] A felperes végkielégítés megfizetésére irányuló igényét fizetési meghagyás útján érvényesítette, a fizetési meghagyást (közjegyző neve) (város neve)-i közjegyző 2023. január 12. napján kibocsátotta 792 366 Ft-ra és járulékaira. Az alperes, mint kötelezett ellentmondása folytán az eljárás perré alakult.

[16] A felperes módosított keresetében 756 000 Ft végkielégítés, valamint ezen összeg 2022. szeptember 14. napjától számított törvényes kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Perköltséget is felszámított. Az érvényesíteni kívánt jog alapjaként a munka törvénykönyvről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 77. § (2) bekezdését, (3) bekezdés b) pontját, 78. § (3) bekezdését, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:48. § (1) és (3) bekezdéseit jelölte meg. Keresete indokaként az azonnali hatályú felmondása indokait ismételte meg azzal, hogy mivel az azonnali hatályú felmondása jogszerű, alappal tart igényt két havi végkielégítésének összegére.

[17] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, azt kizárólag jogalapjában vitatva. Hivatkozása szerint az azonnali hatályú felmondás indoklása nem világos, nem valós és nem okszerű. A világosságot azért hiányolta, mert álláspontja szerint nem derül ki abból, hogy konkrétan mi volt az a súlyos munkáltatói kötelezettségszegés, amely a munkaviszony megszüntetését indokolta, túlságosan általános az indoklás. Ezen túlmenően az abban foglaltakat nem tartotta valósak és okszerűnek. Egyrészt állítása szerint a felperes egészségi állapotának megfelelő munkakörben került foglalkoztatásra. E körben hangsúlyozta, hogy a foglalkozás-egészségügyi orvos vizuális ellenőri munkakörének ellátására korlátozás nélkül alkalmasnak találta a felperest és azon előírást is betartották, hogy a felperes közepesen nehéz, nehéz fizikai munkát nem végezhet. Állítása szerint ugyanis mind a vizuális ellenőri munkakör, mind pedig az ahhoz kapcsolódó minőségellenőr-helyettesi funkció könnyű fizikai munkának felel meg, melyet a kockázatértékelés is alátámaszt. A vizuális ellenőri munkakörben ugyanis egyáltalán nem kell súlyt emelni, míg a minőségellenőr-helyettesi funkció ellátásakor a végmegmunkálásnál is csak 2,6-12 kg-os súlyú dobozokat kell emelni, ami még mindig könnyű fizikai munkát jelent. Hivatkozott arra is, hogy a felperes bármikor visszaadhatta volna a helyettesi funkciót. Másrészt érvelése szerint (tanú 1) nem nyilvánosan és nem minősíthetetlen hangnemben, hanem (tanú 2)-vel közösen, zárt körben, kulturált hangnemben figyelmeztette a felperest a munkahelyi szabályok követésére és a viselkedési szabályok betartására. Az alperes hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes pszichés problémái nem a munkaviszonnyal okozati összefüggésben alakultak ki. Mindezek alapján a felperes azonnali hatályú felmondása jogellenes volt, így az bár a munkaviszonyt megszüntette, nem teremt kötelezettséget az alperesnek a végkielégítés megfizetésére. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze a felperest az ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére, melynek összegét a csatolt ügyvédi megbízási szerződés alapján 140,- €/óra + áfa összegben kérte megállapítani.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[18] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 762 000 forint

perköltséget. Megállapította továbbá, hogy a 23 771 forint eljárási illeték, valamint az állam által előlegezett 4472 forint költség az állam terhén marad.

[19] Elsőként leszögezte, az indokolás világossága nem igényelt bizonyítást, az azonnali hatályú felmondás indokolásának értelmezésével megállapítható volt, hogy a munkaviszony megszüntetésének két oka volt, egyrészt, hogy a munkáltató a felperest túlterhelte és ebből fizikai fáradtság és pszichés tünetek is keletkeztek, másrészt, hogy (tanú 1) a felperessel szemben minősíthetetlen hangnemet használt és irányába fenyegetően lépett fel.

[20] A továbbiakban rámutatott, az indokok valóságának és okszerűségének bizonyítása a felperes érdeke volt.

[21] E körben elsőként arra nézve foglalt állást, hogy a foglalkozás-egészségügyi szakorvos tájékoztatása szerint a felperes – az általa könnyű fizikai munkaként értékelt – gumitermék gyártó gépkezelő munkakörére korlátozás nélkül alkalmas, csupán a dolgozó nagyobb biztonsága érdekében tette a beutalóra azt a megjegyzést, hogy közepesen nehéz és nehéz fizikai munkát nem végezhet.

[22] Miután ez a felek között vita tárgyát képezte, a továbbiakban azt vizsgálta, az alperes a felperest ténylegesen milyen munkakörben foglalkoztatta és az általa ténylegesen ellátott munkakör valóban könnyű fizikai munkának minősül-e. Az egybehangzó tanúvallomások alapján azt állapította meg, hogy az alperes a felperest vizuális ellenőr munkakörben foglalkoztatta, minőségellenőr-helyettes munkakör a cégnél nem létezett, ez utóbbi ugyanis nem munkakör csak egy funkció, amit pályázat alapján a legjobban teljesítő vizuális ellenőrök kaphatnak meg egy belső képzés és sikeres vizsga után.

[23] A tanúvallomások alapján azt is bizonyítva látta, hogy a felperes e funkciót hetente legfeljebb két-három alkalommal látta el, amely jelenthetett a fröccsöntésen (soron) vagy a végátvételen történő munkavégzést. A felperes nyilatkozata és a tanúk vallomása alapján arra a következtetésre jutott, hogy a soron történő munkavégzés (akár vizuális ellenőri, akár minőségellenőri, akár minőségellenőr helyettesi) egyáltalán nem jár fizikai terheléssel, míg a végátvételnél történő minőségellenőri, illetve helyettesi munkavégzés, valamint a válogatás különböző mértékű, súlyú és nagyságú dobozok emelgetésével jár. Az alperes mérésekkel igazolt nyilatkozata alapján azt is elfogadta, hogy a legkisebb dobozok súlya 2,6 kg, míg a legnehezebb dobozoké 12 kg lehetett, amit a felperes előadása és a tanúk vallomása is megerősített.

[24] Bizonyítottnak találta azt a körülményt is, hogy a felperes jelezte (tanú 2)-nek, hogy egészségi állapota miatt nehézséget okoz számára a dobozok emelése, emiatt a műszakvezető kérésére a munkatársak időnként segítettek a felperesnek ebben.

[25] Ugyancsak bizonyítottnak látta, hogy a felperes kért engedélyt (tanú 2)-től minőségellenőri munkakörre történő pályázat benyújtásához, amit (tanú 2) engedélyezett is. Megjegyezte azonban, hogy ez a felperes problémáját azért nem oldotta volna meg, mert a minőségellenőrök is beoszthatók voltak a végátvételre is, ahol dobozokat kellett emelni.

[26] Ugyanakkor a felperes előadásával ellentétben a tanúvallomások alapján bizonyítottak fogadta el, hogy (tanú 2) két lehetőséget is felajánlott a felperesnek, egyrészt, hogy a minőségellenőr-helyettesi funkcióval járó plusz juttatás elvesztése nélkül visszatérhet a vizuális ellenőri feladataihoz, másrészt, hogy a végmegmunkáláson válogató legyen. A felperes azonban nem akart visszatérni az eredeti vizuális ellenőri feladataihoz a sorra, hanem a válogatást választotta, annak ellenére, hogy saját állítása szerint sem kellett volna fizikai erőfeszítést gyakorolnia vizuális ellenőrként.

[27] Az ellenkező tanúvallomások miatt nem fogadta el azt a felperesi állítást valósnak, hogy eredménytelenül próbálta visszaadni a minőségellenőr-helyettesi funkcióját. A tanúvallomások ugyanis bizonyították, hogy e funkció bármikor visszaadható és a felperes részére ennek lehetősége felajánlásra is került.

[28] Az előbbiekre figyelemmel nem vizsgálta, hogy a minőségellenőr-helyettesi funkció alapján ellátott feladatok könnyű, közepesen nehéz vagy nehéz fizikai munkának minősülnek-e, mert ennek már nem volt jelentősége figyelemmel arra, hogy a felperes számára rendelkezésre állt olyan munkakör betöltésének lehetősége, amely egészségi állapotának megfelelő volt. Ezért szükségtelennek találta a kockázatértékelés megállapításának helyességét vizsgálni és mellőzte igazságügyi munkavédelmi szakértő, illetve orvosszakértő kirendelését is.

[29] A tanúvallomások alapján azt sem látta megállapíthatónak, hogy a felperessel szemben (tanú 1) az azonnali hatályú felmondás indoklásában rögzített magatartást tanúsította volna.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[30] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperes keresete szerinti marasztalását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. A másodfokú eljárással összefüggésben perköltség megfizetésére is kérte kötelezni az alperest a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. §-a alapján azzal, hogy jogi képviselője áfa körbe tartozik.

[31] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást okszerűtlenül állapította meg, illetve helytelen jogi következtetésre jutott, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének anyagi jogi felülvizsgálatát kérte a Pp. 369. § (3) bekezdés a), b) és c) pontjai alapján.

[32] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság azt ugyan helyesen állapította meg, hogy a felmondása indoklásából világosan kitűnt, hogy a munkaviszony megszüntetésének két oka volt, illetve, hogy mi volt ez a két ok. Az indokok valóságának és okszerűségének hiányával kapcsolatos ítéleti megállapítással azonban nem értett egyet.

[33] Az első felmondási ok tekintetében előadott érveit alapvetően három téma köré csoportosította. Egyrészt vitatta, hogy a gumitermék gyártó gép kezelője munkakör könnyű fizikai munka kategóriába tartozna, másrészt sérelmezte azt az ítéleti megállapítást, hogy

bármikor visszamehetett volna a vizuális ellenőri munkakörbe, harmadrészt állította, az előbbieket miatt az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően jelentőséggel bír, hogy az általa ténylegesen ellátott munkakör milyen fizikai nehézséget jelent.

[34] Azt, hogy a gumitermék gyártó gép kezelője könnyű fizikai munka lenne, a következők miatt látta kétségesnek. Hivatkozása szerint az alperes által becsatolt Munkabiztonsági kockázatfelmérés és értékelés alaki, tartalmi és formai hibákban szenved, ezért aggályos annak a munkakörökkel kapcsolatos értékelése. Egy szakkiadványra alapítottnak állította, az előbbi munkakör közepesen nehéz fizikai munkának minősül. Hangsúlyozta továbbá, hogy a kockázatértékelés során nem vették figyelembe, hogy az erre vonatkozó rendelet a nőkre eltérő meghatározást tartalmaz. Hiányolta továbbá, hogy a munkakörök besorolása nincs számításokkal alátámasztva. Kifejtette e körben továbbá, hogy igazságügyi szakértők bevonása nélkül nem bizonyítható és a bíróság által tévesen levont következtetés az, hogy a vizuális ellenőr vagy bármely munkakör az alperesnél megfelel a jogszabályi előírásoknak. Az a kétség is kétséget ébresztett a dokumentum hitelességét illetően a felperesben, hogy a kockázatértékelésben más foglalkozás-egészségügyi szakorvos szerepel, mint aki ténylegesen megvizsgálta őt. Kifejtette továbbá, a Beutalás munkaköri orvosi alkalmassági vizsgálat megnevezésű dokumentumban mind a 20 kockázati tényező bejelölésre került, ami szintén komoly kétséget ébreszt tekintetben, hogy a vizsgált munkakör könnyű fizikai munka. Mindezek miatt a kockázatértékelést és a beutalót a bíróságnak ki kellett volna rekesztenie a bizonyítékok köréből.

[35] Azt, hogy bármikor visszamehetett volna a vizuális ellenőri munkakörbe a következők miatt látta téves következtetésnek. A becsatolt műszakbeosztások szerint soha nem osztották be vizuális ellenőri munkakörbe, ami arra utal, hogy munkájára nem vizuális ellenőrként számítottak. A műszakbeosztásoknak abból a szempontból is jelentőséget tulajdonított, hogy ezek szerint volt kénytelen dolgozni, ebből következően pedig téves az az ítéleti megállapítás, hogy az alperes nem kötelezte a minőségellenőr-helyettesi és egyéb feladatok ellátására. Ugyancsak tévesnek nevezte az elsőfokú bíróság azon következtetését is, hogy magasabb munkabért tudott elérni, mint vizuális ellenőrként. Hangsúlyozta, e körben az elsőfokú bíróság nem folytatott le teljeskörű bizonyítást. Érvelése szerint az, hogy a minőségellenőr-helyettesi feladatra túljelentkezés volt jellemző, szintén nem támasztotta alá a vizuális ellenőri munkakörbe bármikor történő visszatérésének a lehetőségét, ugyanis az alperes nyilatkozata szerint ez a feladat kizárólag oktatás és vizsga után volt ellátható, azaz nem bizonyított, hogy a jelentkezők valóban meg is feleltek ezen feladatra. Állította, hogy próbálta visszaadni a helyettesi feladatkört, de ezt (tanú 2) elutasította. Szembesítésük eredménytelenségét a bíróság tévesen róta az ő terhére.

[36] Álláspontja szerint miután a munkakörök közötti váltás lehetősége nem került egyértelműen igazolásra, az elsőfokú bíróság meggyőződésétől eltérően jelentőséggel bír az általa ténylegesen ellátott munkakör jellege, az, hogy milyen fizikai nehézséget jelent. Ezért továbbra is kérte az elsőfokú bíróság által mellőzött szakértői bizonyítás lefolytatását, igazságügyi munkavédelmi és igazságügyi orvos-szakértő kirendelését.

[37] A második felmondási okkal kapcsolatban azt fejtette ki, hogy a két oldalról zárt, két oldalról pedig nyitott helyiség alkalmassá tette, hogy az ott lezajlott bármilyen tartalmú megbeszélés mások számára ugyancsak hallható legyen.

[38] Mindezek alapján álláspontja szerint fennállt az azonnali hatályú felmondás minden szükséges feltétele, az indokok valósak és okszerűek voltak, azaz jogszerűen szüntette meg a munkaviszonyát.

[39] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és a felperes – csatolt költségjegyzék szerint felszámított – fellebbezési eljárási perköltségben történő marasztalására irányult.

[40] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helyes, az anyagi és az eljárási jogszabályoknak megfelel. Az elsőfokú bíróság helyesen és teljeskörűen állapította meg a tényállást és abból helytálló jogi következtetést vont le. Így helyes és jogszerű az a konklúzió, hogy az azonnali hatályú felmondás indokai részben nem valósak, részben nem okszerűek, ezáltal az jogellenes volt, így a felperes végkielégítés megfizetésére irányuló igénye megalapozatlan.

[41] A fellebbezésben foglaltakat a következők miatt találta megalapozatlannak:

[42] A kockázatértékeléssel kapcsolatos fellebbezési hivatkozásokra reagálva hangsúlyozta, a jelen per tárgya nem az alperes kockázatértékelésének minősítése, annak helyességének és jogszerűségének felülvizsgálata, hanem a felperes azonnali hatályú felmondása. Mindemellett rámutatott, a jogszabályi előírásokkal összhangban, munkavédelmi szakember bevonásával készítette el a kockázatértékelést. További érvelése szerint a FEOR munkakör besorolások összefoglaló megnevezések, egy adott FEOR besoroláson belül többféle és több típusú munkakör is létezhet. Csak a belső vizsgálatok és az adott munkahelyre, adott munkakörre készített kockázatértékelés alapján állapítható meg, hogy egy adott konkrét munkakör milyen nehézségűnek minősül.

[43] A kockázatértékelés és az orvosi alkalmassági vizsgálatra szóló beutaló bizonyítékok köréből történő kirekesztésre irányuló felperesi hivatkozás miatt megjegyezte, az elsőfokú bíróság nem ezen dokumentumokra alapozva, hanem elsősorban a tanúvallomások alapján hozta meg ítéletét, így az említett dokumentumok tartalmának az ítéletre érdemi hatása nem volt.

[44] Mindennek álláspontja szerint azért nem volt jelentősége, mert a felperes alapmunkaköre, a vizuális ellenőr, a felperes által is megerősítetten könnyű fizikai munkakör volt, amelybe bármikor visszamehetett.

[45] A munka nehézségi foka kapcsán fontosnak tartotta kiemelni a foglalkozás-egészségügyi szakorvos elsőfokú bíróság felhívására tett nyilatkozatát.

[46] Vitatta azt a felperesi állítást, hogy nem mehetett volna vissza bármikor a vizuális ellenőr munkakörbe. Azt a felperesi állítást, hogy nem adhatta vissza a minőség ellenőrhelyettesi funkciót ugyanis valamennyi meghallgatott tanú cáfolta. A tanúk azt is megerősítették, hogy a felperesnek ez esetben a jövedelme sem csökkent volna. E körben utalt (tanú 1), (tanú 2), (tanú 3), (tanú 4) és (tanú 5) tanúk vallomásaira.

[47] Tévesnek nevezte azt a felperesi hivatkozást, hogy a műszakbeosztásokban nem osztották be vizuális ellenőr munkakörbe. Állította, a felperest beosztották az általa kért minőség ellenőr-helyettesi funkcióra is, és vizuális ellenőr munkakörbe is. Ha azonban nem kérte volna, illetve visszaadta volna a helyettesi funkciót, értelemszerűen erre nem osztották volna be.

[48] Álláspontja szerint összességében helyesen és tényszerűen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy mivel a felperes maga jelentkezett a helyettesi funkcióra, majd maga kifogásolta, hogy nem tudja azt ellátni, de mégsem ment vissza az általa is könnyűnek tekintett eredeti vizuális ellenőri munkakörébe, így teljesen érdektelen, hogy a minőségellenőri munkakör konkrétan milyen nehézségűnek minősül. Emiatt pedig igazságügyi szakértő bevonása is szükségtelen volt.

[49] (Tanú 1) viselkedésével kapcsolatban pedig alaptalannak nevezte azt a fellebbezésben foglalt állítást, hogy mivel a közöttük folyt beszélgetés egy félig nyitott és félig zárt helyiségben zajlott, az mások számára is hallható volt, és a felperes számára hátrányos lehet. Hivatkozása szerint valamennyi tanú egybehangzóan azt nyilatkozta, hogy ezen beszélgetésről nem tud, azt nem hallotta, illetve (tanú 1) egyébként sem szokott a felperes által állított hangnemben a kollegákkal beszélni. Ebből következően az elsőfokú ítélet helyesen állapította meg, hogy a felperes az azonnali hatályú felmondásban megjelölt ezen okot sem tudta bizonyítani.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[50] A fellebbezés alaptalan.

[51] Az ítéltábla – az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülmény fennálltának vizsgálata kivételével – felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdés alapján az erre irányuló fellebbezési kérelemre és fellebbezési ellenkérelemre azok korlátai között gyakorolhatja, figyelemmel arra, hogy ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. Ez azt jelenti, hogy az elsőfokú ítélet csak a fellebbezésben előterjesztett kérelem szerint, a megjelölt jogszabálysértések és az előadott érvek mentén bírálható felül. Azzal tehát, hogy a fellebbező milyen határozott kérelmet és milyen indokkal ad elő, egyúttal kijelöli a másodfokú bíróságtól kért felülbírálat tárgyát és körét.

[52] Az előbbiekhöz kapcsolódóan pedig további korlátot jelent az is, hogy a Pp. 369. §-a meghatározza, a felülbírálati jogkör milyen keretek között gyakorolható. Bár a gyakorolni kért felülbírálati jogkört 2021. január 1 napjától a feleknek nem kell megjelölniük, miután azonban a másodfokú bíróságot – a Pp. 370. § (1) bekezdése és 371. § (1) bekezdés a-d) pontjainak együttes értelmezése szerint – kötik a felek által előadott kérelmek, jogszabálysértések és indokok, a feleknek kell nyilatkozataikat olyan részletességgel előadni, amely alapján a másodfokú bíróság számára egyértelműen beazonosíthatóvá válnak a gyakorolható felülbírálati jogkörök keretei és korlátai.

[53] A felperes fellebbezésében nevesítetten csak a Pp. 369. § (3) bekezdés a), b) és c) pontja szerinti anyagi jogi felülbírálatot kért, azonban másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányult, amire viszont a Pp. 380. és 381. §-ai alapján csak eljárási szabálysértés miatt kerülhet sor. Másodlagos kérelme tehát az elsőfokú bíróság eljárása szabályszerűségének felülbírálatára keretet adó Pp. 369. § (1) bekezdés szerinti felülbírálati jogkör gyakorlásának szükségességét vetette fel. Mivel az előbb kifejtettek szerint a felülbírálati jogkör megjelölése már nem kötelező tartalmi eleme a fellebbezésnek, az ítéltáblának e felülbírálati jogkör megjelölésének hiányában is vizsgálnia kellett az ide tartozó kérelmet.

[54] Az előbbieket hangsúlyozva az ítéltábla a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[55] Elsőként az ítéltábla azt vizsgálta, hogy a fellebbezési érvek alapján szükség van-e az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére. Bár a felperes erre irányuló fellebbezési kérelmét másodlagosként terjesztette elő, a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfogalmazásából következően az ügy érdemében történő döntésre akkor kerülhet sor, ha az ítélet hatályon kívül helyezésére nincs szükség. A hatályon kívül helyezés iránti kérelem elbírálása tehát a Pp. ezen rendelkezéséből következően szükségszerűen megelőzi az érdemi döntést.

[56] Az ítélet eljárási szabálysértés miatti kötelező hatályon kívül helyezésének eseteit (az elsőfokú bíróság nem szabályszerű megalakítása, az ítélet hozatalában kizárt bíró részvétele, az ítélet érdemi felülbírálatot akadályozó orvosolhatatlan formai hiányossága) a Pp. 380. §-a sorolja fel. Az itt feltüntetett okokra azonban a felperes nem hivatkozott, az ítéltábla sem észlelte azok egyikét sem, ezért ezen rendelkezés alapján az elsőfokú ítélet nem volt hatályon kívül helyezhető.

[57] A mérlegelhető hatályon kívül helyezés szabályairól rendelkező 381. § pedig kimondja, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel hatályon kívül helyezheti és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasíthatja, ha szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése, mert az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi döntésére kihatott, és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem észszerű. E jogszabályi rendelkezés alapján hatályon kívül helyezésére a következő négy konjunktív feltétel egyidejű fennállása esetén kerülhet sor: az eljárás lényeges szabályainak megsértése, az eljárási szabálysértés érdemi döntésre való kihatása, orvoslásának másodfokú eljárásban való lehetetlensége, vagy észszerűtlensége és mindezekkel összefüggésben az elsőfokú eljárás megismétlésének vagy kiegészítésének szükségessége. E feltételek bármelyikének hiánya kizárja az elsőfokú ítélet mérlegelhető hatályon kívül helyezését. A felperes fellebbezése viszont nem tartalmazott az előbbi feltételeket kimerítő érveket. Mindezek miatt az elsőfokú ítélet Pp. 381. § alapján történő hatályon kívül helyezésére sem volt lehetőség.

[58] Ezért az ítéltábla a továbbiakban az ügy érdemét érintően vizsgálta a fellebbezési hivatkozásokat, azt, hogy azok vezethetnek-e az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

[59] Az anyagi jogi felülbírálat fő szabályait a Pp. 369. § (3) és (4) bekezdése tartalmazza.

[60] A (3) bekezdés felek által nevesített, hivatkozásaikkal érintett alpontjai szerint a másodfokú bíróság felülbíráhatja az elsőfokú bíróság ítélete anyagi jognak való megfelelését. Az anyagi jogi felülbírálat során

a) a bizonyítás eredményét okszerűtlennek minősítheti, és ennek alapján a tényállást módosíthatja, kiegészítheti,

b) a fél által az első- vagy másodfokú eljárásban hivatkozott tény megállapítására bizonyítást folytathat le, és annak alapján a tényállást módosíthatja, kiegészítheti,

c) a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést vonhat le, a megállapított tényeket másként minősítheti.

[61] Az ítéltábla e felülbírálati jogkörök kereteivel, korlátaival kapcsolatban már most hangsúlyozza az alábbiakat:

[62] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet tényállását a 369. § (3) bekezdés a) pontja szerinti felülbírálati jogkörében akkor módosíthatja, vagy egészítheti ki, ha a bizonyítás eredményét okszerűtlennek minősíti.

[63] Elsőként kiemelendő, hogy a fellebbező fél részéről nem elégséges az okszerűtlen mérlegelésre általánosságban hivatkozni, konkrétan meg kell jelölnie, hogy a bíróság milyen bizonyítékból vont le okszerűtlen következtetést és mely tényekre vonatkozóan, illetve milyen bizonyítási hiányosságok miatt nem tekinthető az ítélet megalapozottnak és milyen körben.

[64] A mérlegelés okszerűtlenségének megállapításával kapcsolatban pedig a következőkre kell figyelemmel lenni: A Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja a felülbírálati jogkörök gyakorlásának alapjául jogszabálysértés megjelölését követeli meg, csak a 369. § (3) bekezdés d) pontján alapuló felülbírálati jogkörben teszi lehetővé, hogy a másodfokú bíróság jogszabálysértés megállapítása nélkül felülmérlegeljen, de ezt a lehetőséget csak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntés esetére tartja fenn. A bizonyítékok mérlegelése viszont eljárási jogszabályon, a Pp. 279. §-án alapul, azaz nem lehet a Pp. 369. § (1) bekezdés d) pont szerinti felülbírálat tárgya. Mivel tehát a bizonyítékok értékelésének vizsgálata kizárólag a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pont szerinti felülbírálat keretében történhet, a bizonyítékok értékelésének okszerűtlensége csak akkor állapítható meg a másodfokú eljárásban, ha a mérlegelés az erre irányadó jogszabályba, a Pp. 279. §-ba ütközik. Ez pedig korlátot jelent a másodfokú bíróságnak a bizonyítékok szabad mérlegelésével szemben. Ha ugyanis a bizonyítékok és egyéb peradatok alapján az elsőfokú bíróság juthatott az általa megállapított eredményre, azaz a logika szabályai szerint lehetséges volt, vagyis nem volt kizárt az adott tényállás megállapítása, mérlegelése nem sérti a Pp. 279. §-át, így nem is jelent olyan eljárási jogszabálysértést, amit a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja a fellebbezés kötelező tartalmaként megkövetel.

[65] Mindebből következően a másodfokú bíróság csak akkor módosíthatja, vagy egészítheti ki a tényállást, ha a bizonyítékok értékelése a Pp. 279. §-át sértő módon okszerűtlen, vagyis annak eredményeként az elsőfokú bíróság nem juthatott volna az általa megállapított eredményre (hasonlóan: Kúria Gfv.VI.30.254/2023/6.), ellenkező esetben a másodfokú bíróság a tényállást akkor sem bírálhatja felül, ha maga egyébként a bizonyítékok mérlegelése alapján más következtetésre jutott volna.

[66] Lényeges továbbá, hogy a Pp. 346. § (4) bekezdése az ítéletet megalapozó tényállási elemek rögzítését követeli meg, ebből következően a tényállási elemek felülbírlata is csak e körre szorítkozhat, vagyis a tényállás kiegészítésére, módosítására is csak a fellebbezés szempontjából jelentős tények körében kerülhet sor.

[67] A jelen eljárásban tehát a másodfokú bíróság csak a felperes fellebbezésében megjelölt bizonyítékok és az ezekkel kapcsolatban előadott érvek alapján dönthet a bizonyítékok értékelésének okszerűségéről és csak az előbbiekkal érintett és jelentőséggel bíró részben módosíthatja vagy egészítheti ki a tényállást.

[68] A 369. § (3) bekezdés b) pontja szerinti felülbírlati jogkörben eljárva pedig a tényállás módosítására, vagy kiegészítésére a másodfokú eljárás keretében lefolytatott bizonyítás eredményeként kerülhet sor. A másodfokú bíróság azonban bizonyítást – kivéve, ha törvény a hivatalbóli bizonyítást megengedi – csak a felek Pp.-ben foglaltaknak megfelelően előterjesztett, releváns tényekre vonatkozó indítványai alapján rendelhet el [Pp. 276. § (2) és (4) bekezdés], az elsőfokú eljárásban előterjesztetthez képest új bizonyítási indítvány előterjesztésével kapcsolatban pedig a törvény további feltételeket támaszt [Pp. 373. § (1)-(5) bekezdések]. Éppen ezért és a fellebbezéshez, fellebbezési ellenkérelemhez kötöttség miatt nem elégséges, ha a fellebbező visszautal az elsőfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványaira, hanem konkrétan meg kell jelölnie, melyik bizonyítási indítvány teljesítését tartja szükségesnek a másodfokú eljárásban és miért, e körben az elsőfokú bíróság milyen jogszabálysértést követett el. Új bizonyítási indítvány esetén pedig igazolnia kell, hogy annak törvényi feltételei fennállnak.

[69] E felülbírlati jogkör tekintetében is irányadó, hogy annak gyakorlására csak a releváns tények vonatkozásában kerülhet sor.

[70] A Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja tekintetében is érvényesül a kérelemhez kötöttség, azaz a másodfokú bíróság csak a fellebbező által kifogásolt jogkövetkeztetést, vagy minősítést bírálhatja felül a fellebbező által megjelölt okokból, illetve e felülbírlati jogkör gyakorlásának is akadály, ha irreleváns körülményt érint a fellebbezési hivatkozás.

[71] Az ítéltábla a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja szerinti felülbírlati jogkörben eljárva – a fellebbezési érvek sorrendjében – elsőként azt vizsgálta, hogy indokolt-e az elsőfokú ítélet tényállásának módosítása abban a tekintetben, hogy a gumitermék gyártó gép kezelője munkakör könnyű fizikai munkát jelent. E körben a felperes a Munkabiztonsági kockázatfelmérés és értékelés, valamint a Beutalás munkaköri orvosi alkalmassági vizsgálat elnevezésű dokumentumok, mint bizonyítékok téves értékelésére hivatkozott és kérte ezek kirekesztését a bizonyítékok köréből. Az elsőfokú bíróság azonban a kifogásolt tényállási elemet nem e bizonyítékok alapján állapította meg, ezeket e körben nem is értékelte. Tehát

kirekesztésük nem volt szükséges. A könnyű fizikai munka megállapítását az elsőfokú bíróság tanúvallomásokra és leginkább a felperes saját állítására alapította, ezek okszerűtlen értékelését azonban a felperes nem állította (2.M.70.038/2023/33. számú ítélet [30] bekezdés). Az előbbiek miatt a tényállás az említett körben nem volt módosítható.

[72] További, a felperes által kifogásolt lényeges tényállási elem volt, hogy bármikor visszamehetett volna vizuális ellenőri munkakörbe. Hangsúlyozandó, az elsőfokú bíróság az ítéletben rögzített tényállás szerint valójában azt állapította meg, hogy a felperes mindvégig vizuális ellenőr munkakörben dolgozott, csupán a pozícióra történő jelentkezése és az általa elvégzett tanfolyam, illetve letett vizsga eredményeként heti 2-3 alkalommal beosztották a vizuális ellenőri munkakörén belül minőségellenőr-helyettesi funkcióra is. E funkcióval kapcsolatban állapította meg azt az elsőfokú bíróság, hogy az bármikor visszaadható volt, amelynek következtében a munkavállaló kizárólagosan vizuális ellenőrként dolgozhatott volna a továbbiakban.

[73] A bizonyítékok értékelése szempontjából lényeges, hogy az elsőfokú bíróság előbbi megállapításait szintén alapvetően tanúvallomásokra alapította (2.M.70.038/2022/33. sz. ítélet [34] bekezdés), ezek értékelésének okszerűtlenségét azonban a felperes nem állította fellebbezésében. Önmagában már emiatt kizárt e tényállási elem módosítása a felülbírálati jogkör fent részletezett korlátai miatt.

[74] Ennek ellenére megjegyzi az ítéltábla, hogy a felperes által hivatkozott műszakbeosztások nem teljes körűen kerültek csatolásra, ezért azokból nem volt következtetés levonható sem arra, hogy a felperest kizárólag műszakvezető-helyettesi feladatokra osztották be, sem arra, hogy a jövőre nézve akadályozott lett volna részéről e pozíció visszaadása.

[75] Tévesen hivatkozott a felperes arra is, hogy a műszakbeosztások cáfolták volna az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy az alperes nem kötelezte a felperest minőségellenőr-helyettesi feladatok ellátására. Tény, hogy a munkavállaló a munkáltató beosztása alapján köteles munkát végezni, azonban egyrészt a minőségellenőr-helyettesi funkcióra a felperes maga jelentkezett, és ezért került e funkcióra beosztásra, másrészt az elsőfokú bíróság ítélete szerint a kötelezés hiánya arra vonatkozott, hogy a felperes nem volt köteles ezt a feladatot tovább vállalni, erre nézve pedig a műszakbeosztásokból következtetés semmilyen formában nem volt levonható.

[76] Az előbbiek szempontjából nincs jelentősége annak, hogy minőségellenőr-helyettesi funkcióban magasabb munkabér volt-e elérhető, mint kizárólag vizuális ellenőri feladatok ellátása esetén, mert sem a magasabb munkabér elérésének lehetősége, sem annak hiánya nem befolyásolhatta az egybehangzó tanúvallomások értékelésének okszerűségét.

[77] Ugyanezen okból nem volt jelentősége annak sem, hogy a minőségellenőr-helyettesi feladatra volt-e túljelentkezés vagy sem, illetve a jelentkezők nagy száma biztosítékot jelentett-e a munkáltatónak egy kieső minőségellenőr-helyettesi feladatokat ellátó munkavállaló pótlására.

[78] Szintén nem lehetett a bizonyítékok okszerűtlen értékelésére következtetést levonni abból, hogy a felperes és (tanú 2) tanú szembesítése nem vezetett eredményre. A minőségellenőr-helyettesi pozíció visszaadásának lehetőségét ugyanis az elsőfokú bíróság 7 tanú vallomása alapján állapította meg, közülük 6 tanú vallomásának értékelését a felperes nem támadta.

[79] Az előbbiek miatt a minőségellenőr-helyettesi pozíció bármikori visszaadásának lehetőségét megállapító ítéleti tényállás sem volt módosítható.

[80] A Pp. 369. § (3) bekezdés b) pontja szerinti felülbírálati jogkörben az volt vizsgálható, hogy szükséges-e igazságügyi munkavédelmi és orvosszakértő kirendelése a felperes által ténylegesen ellátott munkakör fizikai nehézségének megállapítása érdekében. Az erre irányuló bizonyítási indítványa teljesítését a felperes azért tartotta indokoltnak, mert megítélése szerint nem került egyértelműen igazolásra a munkakörök közötti váltás lehetősége. Ez utóbbi érve azonban a fentiek szerint nem volt megalapozott. Ugyan nem munkakörök közötti váltásként, de bizonyításra került a minőségellenőr-helyettesi pozíció visszaadásának lehetősége, ezért a felperes fellebbezési érvelésével szemben nem bírt jelentőséggel az általa ténylegesen ellátott munkakör jellege. A fent kifejtettek szerint ugyanis okszerűen értékelt bizonyítékok alapján megállapításra került, hogy a felperes számára biztosított volt, hogy kizárólag vizuális ellenőri feladatokat lásson el a továbbiakban, ráadásul változatlan bérezés mellett, ami cáfolta az azonnali hatályú felmondásának azon indokát, hogy felettesei jelzései ellenére folyamatosan túlterhelték. Ezzel szemben a megállapított tény az, hogy a munkáltató a felperes jelzéseit megfelelően kezelve felajánlott számára kisebb megterheléssel járó két lehetőséget is és ő saját választása szerint dolgozott a továbbiakban.

[81] Az előbbiek miatt szükségtelen volt a ténylegesen ellátott feladatokkal kapcsolatos fizikai terhelés szakértői vizsgálata.

[82] A második felmondási ok tekintetében a felperes fellebbezési érvei alapján nem voltak azonosíthatók az általa gyakorolni kért felülbírálati jogkörök. Okszerűtlenül értékelt bizonyítékot nem nevezett meg, általa az elsőfokú eljárásban indítványozott bizonyítás mellőzésére vonatkozó kifogást nem adott elő, bizonyítási indítványt nem tett, illetve arra nézve sem tett nyilatkozatot, hogy milyen, az elsőfokú bíróságtól eltérő jogkövetkeztetés levonását várja az ítéltáblától. A felülbírálati jogkörök korábban ismertetett korlátai miatt a második felmondási okkal kapcsolatos fellebbezési érvek érdemben nem voltak értékelhetők.

[83] Az előbbiek ellenére megjegyzi az ítéltábla, hogy a felperes e körben lényegében arra hivatkozott, hogy a két oldalról zárt, két oldalról nyitott helyiség alkalmassá teszi, hogy az ott lezajlott bármilyen tartalmú megbeszélés mások számára hallható legyen. Ezzel ellentétes ténymegállapítást az elsőfokú bíróság sem tett, ezért a hivatkozásra tekintettel a tényállás megváltoztatására a felperesi érvelés nem adhatott volna okot még annak érdemi vizsgálata esetén sem. Annak megállapítását, hogy a megbeszélés – ahogy azt az azonnali hatályú felmondásban a felperes az alperesnek felrója – nagy nyilvánosság előtt zajlott, a felperes fellebbezésében konkrétan nem hiányolta, ezért a tényállás kiegészítésére sem lett volna mód. Hangsúlyozandó továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem elsősorban a megbeszélés körülményeire alapítottnan állapította meg ezen felmondási ok valótlanágát, hanem azért, mert megítélése szerint a felperes a felettes részéről a minősíthetetlen hangnem

használatát, illetve az etikai kódexszel ellentétes magatartás tanúsítását nem bizonyította, ezen ítéleti megállapításokat pedig a felperes fellebbezésével nem támadta. Ebből következően a felperes fellebbezése ebben a tekintetben sem vezethetett eredményre.

[84] Mindezek alapján a felperes tévesen állította, hogy az azonnali hatályú felmondás minden szükséges feltétele fennállt volna. Az Mt. 78. § (1) bekezdése szerint ugyanis a munkáltató vagy a munkavállaló a munkaviszonyt azonnali hatályú felmondással megszüntetheti, ha a másik fél

a) a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi, vagy

b) egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi.

[85] Az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított tényekből viszont nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy az alperes az azonnali hatályú felmondás indoklásában foglaltak szerint a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegte volna vagy egyébként olyan magatartást tanúsított volna, amely a felperes munkaviszonyának fenntartását lehetetlenné tette.

[86] A fentiekre tekintettel az ítéltábla az érdemben helyes elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[87] A teljes egészében pervesztes felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes perköltségét megfizetni. Az ítéltábla az IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte az alperes által felszámított perköltséget, ugyanis megítélése szerint az alperes másodfokú eljárásban történő képvisellete legfeljebb 5 óra ügyvédi munkát indokolt, ide értve a tárgyaláson eltöltött egy órát is.

[88] A felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosultsága miatt le nem rótt fellebbezési eljárási illeték a Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (6) bekezdése alapján marad az állam terhén.

[89] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdésében foglaltak alapján fellebbezésnek helye nincs.

Szeged, 2024. április 30.

Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna s.k.
s.k.

Dr. Telegdy Gergely s.k.

Dr. Dobler László

a tanács elnöke, előadó bíró

táblabíró

táblabíró